

ærede Minister siger saaledes: „Det er en almindelig Regel, som er bleven gjort gældende af Finansudvalget og Folketinget, at Staten bør være en god og human Arbejdsgiver, der ikke søger at presse Lønnen ned under, hvad der er gængs og almindelig Betaling paa Stedet“. Under Forhandlingen blev det fra min Side paastaet, at det, vi havde foreslaaet her, ikke var andet, end hvad der var den almindelige gængse Løn paa Stedet, men denne Lønoppgivelse blev bestridt blandt andet af det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), som mente, at det var ikke nogen gængs Dagløn i Hillerød og Omegn: 3 Kr. for Mænd, 2 Kr. for Kvinder. Under disse Forhold og særlig under Hensyn til de velvillige Udtalelser, som bleve fremsatte af den højtærede Minister, toge vi vort Forslag tilbage, og den ærede Ordfører udtalte, at denne Sag burde nøjere undersøges i Finansudvalget, og der kunde vi saa faa at vide, om det virkelig forholdt sig saa, at 3 Kr. og 2½ Kr. der paa Stedet kan betegnes som den almindelig gængse Dagløn henholdsvis for Mænd og Kvinder. Jeg har nu søgt at godtgøre min Paastand ved at fremskaffe to Priskuranter for Arbejdsmandsarbejde i Hillerød. Den ene er en Priskurant fra Arbejdsmandenes Fagforening i Hillerød, gældende for Arbejde ved Opførelsen af Bygninger og andet Murarbejde i Hillerød og nærmeste Omegn. Den anden er en Prisfortegnelse over Daglønssarbejde samt Akkordpriser for Jord-, Beton- og Kloakarbejder i Hillerød og Omegn. Det fremgaar af disse to Priskuranter, som ere til Eftersyn for ærede Medlemmer, der have Lyst til at studere dem, at 30 Øre pr. Time, altsaa 3 Kr. pr. Dag, er almindelig Løn efter disse Priskuranter, som ere vedtagne af Arbejdernes Organisationer, og som ligeledes ere underskrevne af de tilsvarende Arbejdsgivere. Det forekommer mig altsaa, at jeg har godtgjort min Paastands Berettigelse, at 3 Kr. kan betegnes som gængs Dagløn i Hillerød og Omegn. Derimod er der fra det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), som ogsaa skulde op med sine Dokumenter og bevise sin Paastands Berettigelse, at 3 Kr. i Dagløn var for meget, saa vidt mig bekendt ikke tilflydt Finansudvalget anden Oplysning, end vi hørte den Gang under Forhandlingerne, nemlig en ligefrem Paastand, som blev stillet op mod min Paastand; noget som helst Bevis for, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Hillerød den Dag udtalte, har jeg ikke set. Men det er muligt, at Dokumenterne nu ere

skaffede til Veje, saa at det ærede Medlem for Hillerød i Dag kan forelægge Bevis for os for, at 3 Kr. er for meget, og at 2 Kr. 50 Øre er nok og almindelig gængs. Vi have nu gentaget vort Ændringsforslag og foreslaa altsaa at sætte Daglønnen til 3 Kr. for Mænd og 2½ Kr. for Kvinder, hvilket for Statskassen vil medføre en Udgift af 700 Kr. aarlig. Det er jo ikke nogen stor Sum, det her drejer sig om, og det forekommer mig, at naar vi holde os til den Udtalelse, der kom fra den højtærede Minister om, at Staten skal være en human Arbejdsgiver, der ikke søger at trykke Lønnen ned, men er villig til at betale den Løn, der er gængs paa Stedet, maa det staa klart, at Folketinget ikke kan andet end stemme for vort Forslag. Nu faa vi at se, hvorledes det vil gaa, om vort Forslag vil blive vedtaget, eller om det skal forkastes. Jeg synes, at det er godtgjort, at disse 3 Kr. er den gængse Dagløn, og der er heller ikke nogen, der kan sige, at det er for meget at yde en Mand, der skal ernære en Familie, 3 Kr. pr. Dag; det er ikke nogen overdreven flot Løn; en saadan Mand skal endda passe godt paa, naar han skal kunne svare enhver sit. Jeg vil derfor paa det bedste anbefale dette Forslag og haabe, det maa blive vedtaget.

Nøhr: Det er Ændringsforslaget under Nr. 149, Bilag Nr. 123, jeg kunde ønske at sige et Par Ord om. Jeg vil allerførst takke den ærede Minister, fordi han har stillet dette Forslag, ligesom jeg ogsaa vil takke det ærede Finansudvalg, fordi det har tiltraadt Forslaget; men denne Tak har dog sin Begrænsning, thi Forslaget giver ikke fuldtud, hvad vi kunde ønske. Jeg vil imidlertid haabe, at dersom det ikke skulde kunne lykkes at tilvejebringe det Beløb, som Vordingborg Kommune og Stege By skulle bidrage, der da maa komme yderligere Forhandlinger i Gang og et bedre Resultat deraf fremkomme. Jeg vil gøre et Par Bemærkninger vedrørende det Løb, som der her ydes et Bidrag til af 2,700 Kr. fra Statens Side, altsaa en Trediedel af Udgiften, medens de to Trediedele skulde ydes fra anden Side. Masedsund Havn er ikke Vordingborgs Havn, men Statens Havn. Staten har her Kulo-plads og ved mekanisk Kraft udlosser Kullene her til Jernbanens Kulbeholdning. Den anløbes af Statens Skibe, og den Interesse, som Vordingborg By har her, er kun, at man kan faa Skibe derind og faa udlosset til det Forbrug, der er dernede. Den Barre,